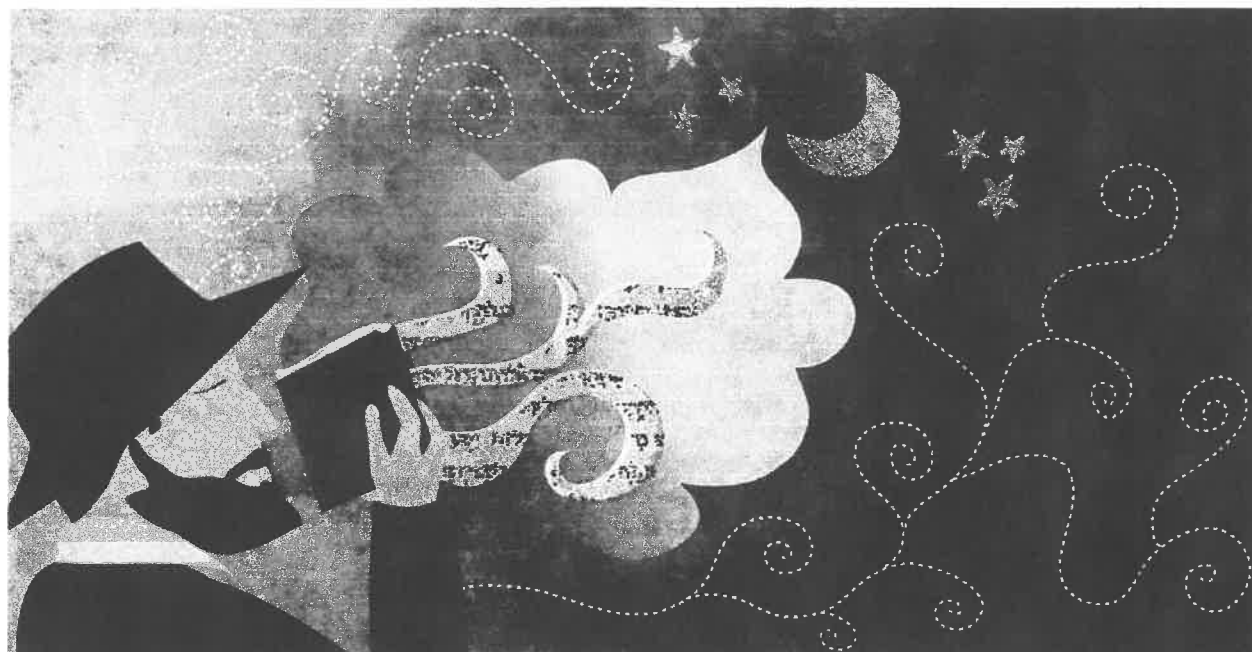

Are the 13 Middot Our Secret Weapon?

בענין סליחות

אלול תשע"ז · September 17, 2017

הקב"ה יעבור ה' על פניו ויקרא א"ר יוחנן

חפד ויעבור ה' על פניו ויקרא א"ר יוחנן
 יאלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאזכרו
 מלמד ששנתעטף הקב"ה כשליח צבור
 והראה לו למשה סדר תפלה אמר לו כל זמן
 שישראל חוטאין יעשו לפני כסדר הזה ואני
 מיחל להם ה' ה' אני הוא קדם שיחטא האדם
 ואני הוא לאחר שיחטא האדם ויעשה תשובה
 אל רחום וחנון אמר רב יהודה ברית כרותה
 ליי"ג מדות שאינן חירות ריקם שנאמר יהנה
 אנכי בודת ברית

ד"א יענך ה' כיום צרה כי היה דוד יודע

שעתיד בית המקדש להיות חרב והקרבתו יהיו בטלין בעונותיהן של ישראל והיה
 דוד מצטער על ישראל במה יהיה כפרה לעונותיהן ואמר הקב"ה לדוד בשעה
 שתצרות באות על ישראל בעונותיהן יעבדו לפני ייחד באנודה אחת ויתודו על
 עונותיהם לפני ויאמרו לפני סדר מליחה ואני אענה אותם ובמה גילה אותן הקב"ה
 זאת אמר ר' יוחנן הקב"ה גילה זאת בפסוק (במוח לד) ויעבור ה' על פניו ויקרא ונ'ו
 מלמד שירד הקב"ה מן ערפל שלו כש'צ שכתעמף בטליתו ועובר לפני התיבה ונילה
 לו למשה סדר מליחה א"ל הקב"ה למשה אם יתיח ת"ח בדור שיש בידו להוציא את

כ' רמב"ן על סו"ת של הרמב"ם מהות ה'

במחשבו ובמחשבו. ומה שדרשו במסרי (עקב) ולעבדו זה החלמוד ד"ס זו
 חסיה למחשבה היא לו נומר שמכלל העבודה שנלמוד תורה ושנחמל
 לזיו כעת כצדק ומסייג עיטנו ולכנו ללוז לכדו כעיני עבדים אל י
 לדויהם. וזה כענין שכתוב (במלמד י) וכי תבלו מלחמה במלחמה על ה'ר
 הנודר שחכם וסרעופם בחלונות
 ונזכרם לפי י"י (להיכס והי"ס מנה
 על כל י"ס ול"ס שחכם על הכבוד
 לענין לפניו בחסיה ובחריטה והוס
 הענין שגמר שלמה פ"ה כמו שכתוב
 (פ"ה ה' וי"י ו) בהע"ר השמים ולא
 יסוף מעד וכמו רעב כי יסוף דבר
 כי יסוף שרפון יקחן חרבם מס
 כי יסוף כי י"ר לו סויבו כסרן
 שריו כל נע כל מחלס כל חסיה
 כל חסיה אשר יסוף לכל האדם וכל
 עמד ישראל אשר ידעו איש נגס לכבו
 ופרכ כסיו אל הכית סוה' וכבר

4. אומר אתה תפלה

שבכל ימות השנה אין אומרים תתקבל אלא
אחר תפלה שמונה עשרה, שכן הוא משמעות לשון צלותהון
שפירושו תפלה, ומתם תפלה רצה לומר תפלה שמונה
עשרה, שאני סדר המליחות שנתקנו כולם על סדר התפלה
של כל היום, כי הפסוקים שקודם המליחות הם כנגד פסוקי
המזירה, והמליחות עם הי"ג מדרות שאומרין בין כל אחת ואחת
הם במקום תפלת י"ח, שעיקר התפלה הוא י"ג מדרות, ואח"כ
נופלין על פניהם כמו אחר כל התפלות ומסיימין ואנחנו לא
נדע, לכך אומרים אחריהם קדיש שלם עם תתקבל כמו אחר
גמר כל תפלות השנה.

5. ענין התפלה שער

העיקר החמשה עשר.
כא ה**תפלה**. יתפלל אל השם ויבקש רחמים לכפר את כל עונותיו.
שנאמר (וישע יד, ג) קחו עמכם דברים ושובו אל ה' אמרו
אליו כל תשא עון וקח טוב וגשלמה פרים שפתינו. קחו עמכם דברים.
זה ענין היודי. אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב. זה ענין התפלה.

6. ענין התפלה שער

תפלת הציבור נשמעת תמיד ואפילו היו בהן חוטאים אין הקדוש ברוך הוא
מואס בתפלתן של רבים. לפיכך צריך אדם לשתף עצמו עם הציבור. ולא
יתפלל ביחיד כל זמן שיכול להתפלל עם הציבור. ולעולם ישכים אדם ויעריב
לבית הכנסת שאין תפלתו נשמעת בכל עת אלא בבית הכנסת. וכל מי שיש
לו בית הכנסת בעירו ואינו מתפלל בו עם הציבור נקרא שכן רע:

7. שו"ע או"ח תקס"ה: ה

ה' י (ה) אין היחד רשע לומר שלש עשרה מרות כ דרך
המנה ובקשת רחמים ודבר שבקדושה הם אבל אם
בא לאומרים ה דרך (ו) פ"א בהעמט אומרים: מה זמן
מן לומר ו לומר פ"א (ו) ויבד (בב"ל כס"ו) :

*

ובדבר י"ג מדות ביחיד העיקר שיאמר כל הפסוק עד רבעים וגם דוקא בלא בניגון דתחנונים אלא כלומר בתורה שאם דרכו בקריאת פסוקי התורה בטעמים בהניגון הרגיל צריך לומר בניגון ההוא ואם כשלומד פסוקי התורה קורא אותם בניגון אחר שיותר נקל לפניו רשאי לקרא בניגון של הלמוד פסוקים שהורגל שלא יראה כמתפלל.

והנני גומר בברכה שיתגדל בתורה ובמעשים,

משה פיינשטיין

מד. תורה דבורה

פ עץ יוסף

ברק ראשון
ביאור י"ג מדות השם והתדמות האדם אליהם
האדם ראוי שיתדמה לקונו ואז יהיה בסוד הצורה העליונה, צלם ודמות, שאלו ידומה בניו ולא בפעולות. הרי הוא מכוין הצורה ויאמר עליו: צורה באה ומעשים כעושים. שהרי עיקר הצלם והדמות העליון — פעולותיו ומה ידעיל לו היותו בצורה העליונה, דמות תבנית אבריו, ובפעולות לא יתדמה לקונו! לפיכך ראוי שיתדמה אל פעולות הכתר, שהן שלוש עשרה מדות של דחמים עליונות ודממות בסוד הפסוקים:—
מיכה וית, מי אל כבוד נשא עון ועבר על פשע לשארית בחלתו לא החזיק לעד אמו כי חפץ חסד הוא. יט. ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצלות ים כל הטאתם. כ. נתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. ו' על ה' חתור יעקב קמו רגלי במלואים במתחסי ד' על בנינו י"ג מדות. ראוי במלואים במתחסי
אם כי ראוי שתמצאנה בו שלוש עשרה מדות אלה ועכשיו נפרש אתן הפעולות [היציאות מן המדות הראשיות] שהתחייבה בהן

י"ב והנני אמתל לנס שומחיס, רניס תקיס כי כרנס עשו כן כי"ג מדות ולא סגליה, וכחג כאלס"ך נחלים וז"ל ושמעתי בשם לנכח כסדר אמל כן לא אמר אמרו לפני כסדר כזה, אלא עשו לפני כסדר כזה. זמן לאמר כי לא באמירה לנדס חליא חילחא אלא נעשים, כי זמן כמדוח עובדין רשס וזמן אך אפיס כי תעשו אותם כסדר כהוא, ועל ידי כן לא שום דחיס ע"ל.